

Forfatter: Grundtvig, N. F. S.

Titel: Udrag fra Haandbog i Verdens-Historien. Første Deel

Citation: Grundtvig, N. F. S.: "Grundtvigs værker", i Grundtvig, N. F. S.: *Grundtvigs værker*, Faculty of Arts, Aarhus University, s. 353. Onlineudgave fra Grundtvigs Værker: https://tekster.kb.dk/catalog/gv-1833_518A_1-txt-shoot-idm18799/facsimile.pdf (tilgået 02. maj 2024)

Anvendt udgave: Grundtvigs værker

Ophavsret: Materialet er dedikeret til public domain. Du kan kopiere, ændre, distribuere og fremføre værket, også til kommercielle formål, uden at bede om tilladelse. Husk dog altid at kreditere ophavsmanden.

[Læs CC0-erklæringen](#)

Spindel-Dav sin!

Elsk dig om Spids-Stags min!

Opførelsen af Kreds-Vilkaarne fandt imidlertid sine Vanskeligheder, som Alkibiades gjorde megen Afhængighed af, og da de Spartaner-Gesandter kom til Athenen med vindstærket Kulds magt til at jævne dem, sølte de han dem med en Mæns-Tod til at modsig dem selv og bringte i Hølle-Forsamlingen at de havde den Gudsmagt, i det han foreskulle dem, at herde Pøbelen det, vilde den saae fort paa, men svor dem til, at vilde de lode ham, skulde han saae dem aldrig bi. Herved fik han Gesandterne offentlig beklæmmede, Pøbelen opbidet og Fjenden brudt, som var ham dobbelt forhadt, da den bar Navn efter hans fædligste Modviller: den tapre, færdige og hovedrige *Nikias* *).

I de følgende fem, sex Aar var der egentlig hverken Krig eller Fjend mellem Sparta og Athenen, thi de angreb ikke selv hinanden, og Spartanerne laae som i en Døs, men Atheniensere underskattede Pøbelen i *Argos* og alle hvem der ellers i Peloponnes vilde bryde med Sparta, og hvor smaatlig og habesuld end denne Parti-Gang var, morede den dog naturligvis baade Alkibiades og den Atheniensiske Pøbel fæstelig, da der var intet andet, ingen stor Usikkerhed og heller ingen Fare **).

Under disse Omstændigheder var det, der kom Gesandter til Athenen fra *Aggeste* (Agosta), en *Jonisk* Plante-Stad paa Sicilien, og bad om Hjælp mod det *Doriske* *Syrakus* (Siragosa), som dengang var nær ved at beherske hele Den, og fiendt den gamle *Nikias* med vægtige Grunde raadte se og sagde reent ud, det var kun Alkibiades og den faade, kreffendige Ungdom, der kunde have Med paa Sligt,

* Thukydid V. 43—46. Plutarck *Nikias* og *Alkibiades*.

** Thukydid V. 82—84, 115.

saar havde dog *Alkibiades*, med sin kække Selv-Nord, sine haanlige *Spis-Bill* til de Gamle og *Ufladige*, og sin ufor-
 stammede *Ytring*, at *Siciliens Erobring* vilde tilige være
 hele *Grækenlands*, en let *Seier* paa *Trovet*, og *Plu-
 tarch* fortæller, som rimeligt kan være, at hele *Byen* sad og
 maaned paa *Land-Kaartet*, hvorlangt det var fra *Sicilien* til
Italien og til *Karthago*; thi *Atheniensernes Erobrings-
 Planer* gik nu langt videre end deres *geographiske Kundskab-
 ber*, hvad, i *Forbigaaende* sagt, gjerne er et *Marfel* for, at
Planerne vil *staa* *).

Hvorledes det nu vilde gaaet, hvis *Medsejersne Nikias*
 og *Alkibiades*, efter *Bestemmelsen* var kommet til at
 næppe om *Magten* og *Kappes* om *Byen* paa *Sicilien*, kan
Tungen vide, men nu blev *Alkibiades*, *Isakhart* *Flaaden*
 havde anført ved *Den*, kaldt *hovedstads* tilbage, som en arm
Spinder, mistænkt for at have været *Myster* for den store
Udaad, der foret før hans *Afreise* var øvet, en *Nat*, paa alle
Hermed-*Støtterne* i *Byen*, og dermed var *Toget*
aabenbar *aktivet*, saa *Athenienserne* aldrig burde vente at høre
Kubet end *Dods-Rubskod* fra det. Hvad de imidlertid *alke-
 minde* havde ventet, var, at *Alkibiades*, i *stedens* for at gaae
 til *Athenen*, gik med sine *kække* *Spis-Brodre* lige til
Sparta, og *fræbde* med *Raad* og *Daad* at vise sine *Med-
 bergere*, hvor *sandt* det var, hvad *Aristophanes* siden
 lod *Utskjyllos* i *Underverdenen* sige om ham og *Athenien-
 serne*:

At døges *Lover* op, er *Dumhed* før,

At drille dem, er *Galsmands* *Ærb* **).

Han *rodmede* nemlig ikke ved *høitset* at fortælle *Spartaner-
 ne*, først, at det havde været hans *Mening* at begynde paa
Sicilien, lægge *Byen* om ad *Italien* og *Karthago*, og ende i

*) *Thukyd.* VI. 25. *Plutarchs Alkibiades* og *Affas*.

**) *Thukyd.* VI. 27—29, 53. 60—61, 88. *Plut.* III.

